

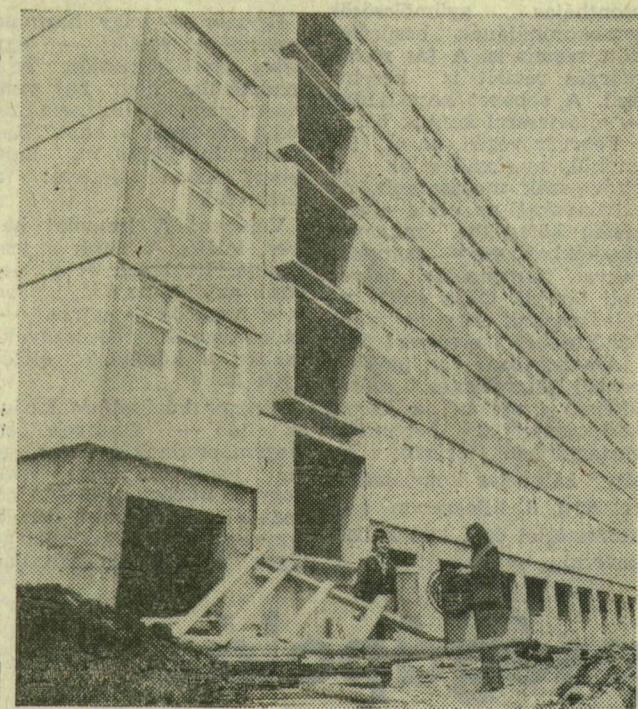
Szegedi pártvezetők látogatása

— az Ifjúsági Házban

Tegnap, pénteken délelőtt a Tisza-parti új Ifjúsági Házba látogatott Török József, az MSZMP Szegedi városi bizottságának első titkára, valamint Deák Béla és Berta István, a városi pártbizottság titkárai. A létesítményt — melyet várhatóan márciusban adják át rendeltetésének — Goldschmied József igazgató mutatta be.

A vendégek ezt követően aktuális ifjúságpolitikai kérdésekről beszélgettek a KISZ városi bizottságának jelenlévő vezetőivel és munkatársaival.

Kórházi pavilon

Szegeden új, 200 ágyas kórházi pavilont épít a DÉLEP, előregyártott elemekből a Tolbuhin sugárúton, a II-es kórház udvarán. Az ötszintes épület szerelését már befejezték, most a belső munkákat végzik. Az építkezés indokolja, hogy az 1-es kórház több mint 175 éves, felújításra szorul. Az új, tervek szerint jövőre elkészülő belgyógyászati pavilonban kapnak helyet a Kossuth Lajos sugárúti kórház betegei.

Turizmus

Avagy: csempészek alkonya

Hazánk — akárcsak a múltban — a jövőben is tárt kapukkal és őszinte vendégszeretettel fogadja a turistákat. Egészen pontosan: mindazokat, akik a hön tajak szépségére városaink és falvaink látványaira, a magyar ételek és boraink zamatára kíváncsiak, a Balaton vagy hévízeink hullámaiban kívánnak felüdülni, gyógyulást keresni, netán rokonai, barátai látogatására érkeznek. De: a fekete piacok alkalmi kufarai, valuták botcsinálta váltói, a magyar forint érték- és hitelrontói nem kívánatosak.

A Pénzügyminisztérium és a Magyar Nemzeti Bank csütörtökön nyilvánosságra hozott új deviza- és vámenndelkezése éppen azt a célt szolgálja, hogy a turizmus dinamikus fejlődését megtisztítsa a kellemetlen — és tegyük mindjárt hozzá: — érdekeinkkel ellentétes, szándékainkkal szembenálló sálángoktól. Nyilvánvaló, hogy népgazdaságunk érdeke az idegenforgalom növelése. Pártunk és kormányzatunk politikája is ezt a törekvést sugallja, amikor mind a hozzánk látogató külföldiek, mind az idegen országokba készülő magyar állampolgárok vizum- és útlevele ügyeit messzemenő jóindulattal kezeli.

Azt azonban egyetlen ország, Népköztársaságunk sem tűrheti el, hogy felelőtlen elemek a külföldi pénzpiac-

con rontsák hivatalos fizetési eszközének a hitelét, illegálisan a határokon túlról csempészet tömeges tételekkel veszélyeztessék a nemzeti valuta árfolyamát. Ugyanakkor minden jóérzésű magyar állampolgár egyre nagyobb aggodalommal és megvetéssel figyelte, miként keletkeznek piacokon és áruházak környékén, a főváros terein és utcáin, nagyvárosokban, mint például Szegeden alkalmi kirakodóvásárok, ahol bizonytalan eredetű holmik, többnyire csekély értékű „bóvik” keltetnek magukat, a hajdani cserekereskedelem primitív körülményeit visszaidézve.

A rendelkezések érintik a magyar turistákat is. A nyugati valutákért ezennél többet kell fizetni, de nagyobb a rendelkezésre bocsátott összeg is. A Magyar Népköztársaság így is lehetőségeihez mérten maximális segítséget nyújt állampolgárainak külföldi utazásaihoz, szem előtt tartva azt a jogos igényt, hogy az emberek megismerjék más országok népét, szokásait, legnyörködjenek a világ legszebb tájaiban. Ennek érdekében terjesztették ki a turistaútlevelel fölkereshető országok körét az USA-ra és Kanadára, sőt Japánra, Indiára, Észak-Afrika és Dél-

Amerika egyes országaira is. Bizonyára hasonlóképpen járhat el, hogy felelőtlen elemek a külföldi pénzpiac-

gezés hívei körében, hogy az egy kilón felüli húskiviteli tilalom nem vonatkozik a konzervekre. Az azonban megengedhetetlen, hogy például a határ menti falu vendéglőse a magyar étte-remből kondérban szállítsa mondjuk a sertéspörköltet vagy a birkapaprikást, s egy-egy forduló busás haszonnal gyarapítsa bevételeit, miközben a hazai vendégsereg hoppon marad.

Mindent egybevetve; az új intézkedés betűje és szelme az idegenforgalom érdekeit védi, a turizmust szolgálja. Azon a képtelen helyzetben kíván javítani, hogy az évről évre gyarapodó számú turistával szemben az idegenforgalomból származó bevételek nem nőttek arányosan. Ha valakinek, vagy valakiknek a rendelkezés révén a jövőben elmarad az egyéni haszna, ennek csak örülhetünk. A csempészek, feketézók és valutautizerek ezennél remélhetőleg elkerülnek határainkat, hogy annál zavartalanabbul, szívesebben időzzenek körünkben továbbra is szívesen látott külföldi vendégeink, a turisták.

Munka- és tűzvédelem

Tárgyalta az országgyűlés ipari bizottsága

A termelő ember életének és egészségének megóvásáról, a munka- és a tűzvédelemről tárgyalt pénteki ülésén az országgyűlés ipari bizottsága. A parlamenti tanácskozásán a képviselők a Könyvnyű-, a Nehéz- és a Munkaügyi Minisztérium, valamint a Szakszervezetek Országos Tanácsának felmérése, jelentése alapján tájékoztatták a munkavédelem helyzetéről és fejlesztésének feladatairól. A kérdés fontosságát támaszja alá, hogy a Minisztertanács 1977-ben és 1978-ban kormányhatározatot fogadott el a munkavédelem fejlesztésének feladatairól, s a teendőkről tanácskoztott tavaly novemberi ülésén a SZOT is.

A beszámolókat leszögezték: az iparvállalatoknál a munkavédelem kettős feladat.

Egyrészt maguk is használnak gépi berendezéseket, s ugyanakkor gyártói a termelőeszközöknek és nagyon lényeges, hogy azokat milyen biztonságos berendezésekkel szerelik fel. Érthető tehát, hogy ma már a kutató laboratóriumokban, a fejlesztési irodákban a korszerű berendezések megismerésénél is figyelembe kell venni a biztonsági követelményeket. A minisztériumoknak irányító-ellenőrző munkájukban az utóbbi évek fejlődése mellett fel kell tártani a gondokat is, realisan értékelve az ellentmondásokkal terhes fejlődést — állapították meg egyebek között a Szakszervezetek Országos Tanácsának az ülésen felszólaló képviselők. (MTI)

Okosabban a diákmunkaerővel is!

ELETÜNK természetes elemévé vált, hogy diákifjúságunk nemcsak mindennapi alapkötelességének, a tanuláshoz tesz eleget, hanem alkalmanként, vagy rendszeresen bekapcsolódik a gazdasági építőmunka feladatainak végrehajtásába is. Ez a tendencia egyre erősödik, évről évre nagyobb az igény a diákmunka iránt. Jól jelzi ezt az őszi betakarítási munkákban való részvétel, vagy az, hogy az üzemek és szövetkezetek közel kétszerannyi építőmunka létszámra jelentettek be az idén igényt a KISZ Központi Bizottságához és az Állami Ifjúsági Bizottsághoz, mint az elmúlt esztendőben. A diákok létszámát tekintve Csongrád megye különösen kedvező helyzetben van az ország más területeihez viszonyítva, s ebből is kiemelkedik Szeged város, ahol a közel 7 ezer nappali tagozatos egyetemi, főiskolai hallgató még rugalmasabban mobilizálható, mint a középfokú oktatási intézmények diákjai. Joggal adódik a kérdés, hogyan élünk megyénkben ezzel a kedvező lehetőséggel, okosan használjuk-e fel tanulói fiataljaink telkesedését, lendületét, energiáját? Az időszerep nem véletlen, hiszen a hatékonyság a diákmunkaerő felhasználásában éppúgy követelmény, mint gazdasági életünk bármely más területén.

A Csongrád megyei tapasztalatok ellentmondásosak. Egyfelől találkozunk országosan is figyelmet keltő nagyszámú kezdeményezésekkel, másfelől a lehetőségek fel nem ismerésével, sőt a gyerekekkel szembeni apolitikus magatartással is. Ezekről adott számot a KISZ megyei bizottsága a közelmúltban a megyei pártbizottságok vezetéseinek, s közös gondolkodásban született olyan feladatok, amelyeknek végrehajtása a minőségi előrelépés feltétele.

AZ EGYETEMI, főiskolai hallgatók egész éven át végzett alkalmi munkája jól kihasználható lehetőség megyénkben. Erdekese, hogy amíg több szocialista országban (Sovjetunió, NDK, Lengyelország) államilag intézményesített formában szervezik ezt, hazánkban a szervezeti keretek nem alakultak ki. Ezért is váltott ki országos visszhangot és elismerést a szegedi felsőoktatási intézmények kezdeményezése. A JATE

KISZ-bizottsága mellett működő „munkaközvetítő iroda” elvégzi a munkaalkalmak felderítését, az igények bejelentését és a hallgatók mozgósítását. Az iroda csak társadalmi aktívakkal dolgozik, KISZ-es hallgatók informálják, szervezik naponta társaikat előadások szüneteiben, a kollégiumokban, a menzán. Ennek a széles társadalmi bázisnak köszönhető, hogy a hat szegedi felsőoktatási intézménynek mintegy 3 ezer hallgatója vesz részt rendszeresen és szervezeten a munkaközvetítésben. Pótmaszolgálat, korrepetálás, takarítás a népszerűségi sorrend, ugyanakkor a legnagyobb tömeg a vállalatoknál, szövetkezeteknél dolgozik. A közel 60 munkahelyen nagy az igény a hallgatók munkájára, ennek megfelelően a foglalkoztatás is jó, értelmes munkával történik, bár a kereseti lehetőségek igen szűkösök.

A munkaközvetítés egyetlen „szépséghibája”: nem biztos, hogy a diákmunka társadalmilag legfontosabb munkákat találja meg. Ezért szükséges, hogy a megyei és a szegedi tanácsok munkaügyi osztályaival az információs kapcsolat és koordinációs tevékenység erősödjék, s közös gondolkodással alakuljon ki a hasznossági és sürgősségi sorrend. Bizonyosan a munkát tovább javítja, hogy a József Attila Tudományegyetem vezetése a napokban megteremtette az iroda elhelyezésének az ügyfontossághoz méltó körülményeit is.

A DIÁKOK nyári építőmunkaerő, már ifjúkorát is betöltötte, hiszen tavaly emlekeztünk meg a 20. születésnapjáról. A növekvő számú központi szervezésű és országos mozgósítású építőmunkaerő mellett egyre több a helyi, megyei feladatokra szervezett építőmunkaerő, vagy kereseti lehetőséget is biztosító munkatábor.

A Csongrád megyei helyszíni igencsak érdekes: megyénk csak küld építőmunkaerőt fiatalokat, de központi mozgósítással egyáltalán nem kap. Ennek a kedvező diáklétszám mellett oka az is, hogy üzemünk, szövetkezetünk — a Hódmezővásárhelyi Főiskolai Tangazdaság kivételével — nem alakították ki az építőmunkaerő feltételeit. Nem használjuk ki erre a célra kellően a megkezdett kollégiumi hálózatunkat sem, hiszen nem szükséges mindenütt a nyári táborhely létrehozása. Összetett az oka tehát annak, hogy amíg 1978-ban 1748 főt küldtünk központi építőmunkaerőbe a megyei építőmunkaerő mellett, addig 1979-ben már 2900-at kell mozgósítanunk, köztük 1000 fiatalat a békéscsabai konzervgyárba, vagy 600-at Hódmezővárra, címerezni.

Az objektív megítéléshez az is hozzátartozik, hogy a MEM és OVH nem támogatja a hódmezővásárhelyi címerező, illetve a makói és szegedi belvízvédelmi építőmunkaerő országos táborra nyilváníttatását. Ezeknek a táboroknak politikai és gazdasági haszna egyaránt nagy. 1978-ban 580-an dolgoztak megyénk középiskolás fiai közül a belvízvédelmi építőmunkaerő és 623 címerezett Hódmezővásárhelyen. Ebben az évben ismét lesz belvízvédelmi és címerezőtábor is, a szervezési munkákat már a megyei tanács vb művelődésügyi osztályával közösen megkezdjük.

Feltétlenül ki kell emelni, hogy a tavaly országosan elért első helyezésünkben

nagy részük van megyénk pedagógusainak is, akik értik és hirdetik az építőmunkaerő jelentőségét. Ahhoz, hogy ezt a lendületet, tenniakarást még jobban helyi feladataink megvalósítására használjuk ki, végig kell gondolni ennek szükségességét, a feltételek megteremtését, vagy kihasználását. Szép dolog, hogy a mi fiaink és lányaink jól állnak helyt az ország más vidékein, de szívesen látnánk Csongrádban is baranyai, somogyi, vagy tolnai ifjakat.

ABBÓL A TÉNYBŐL, hogy a honvédség és a diákok munkája nélkül az őszi betakarítás már megvalósíthatatlan, viccet is faragtak. Viccet faragni lehet — a gyerekekkel viccelni viszont nem —, a tény tény marad: 1978. őszén az általános iskolások 76 ezer, a középfokú oktatási intézmények diákjai 126 ezer, az egyetemi, főiskolai hallgatók 30 ezer munkaközvetítő dolgoztak a betakarításban és feldolgozásban. A tanulói létszám iránti igény minden eddigénél nagyobb volt, ugyanakkor a kedvezőtlen időjárás is hátráltatta a munkák gyorsabb elvégzését. A diákok jelenléte a földmunka, a feldolgozásnál visszatérő jelenség, nem új dolog, így üzemünk, szövetkezetünk ezt tervezik és tervezniük kell a munka megfelelő feltételeit is. A gazdálkodó egységek többsége már régi kapcsolatokat alakított ki iskolákkal, megfelelő módon premizálják, serkentik a jobb munkát. Az őszi betakarítás csúcsmunka, igényes szervezést, sok ember és gép mozgását követeli, ráadásul az idő is sürget. Ilyen körülmények között hibák is csúszhatnak be. 1978. őszén azonban az előző éveknel több volt a hiba, még lélektelemség is előfordult, és ez figyelemre méltó. Nem az időjárás viszontagsága, a sár, vagy a nehéz munka riasztja, elsősorban a gyerekeket, hanem az emberi lehetetlenség. Mert minek lehet betudni a minősíthetetlen hangnemet, a szállítási, ellátási, elszámolási problémákat? Mit érez az a tanuló, aki a részesbérli paprikáját szedi, vagy aki mellett szombaton és vasárnap a háztáji művelik, de a közörsre nem jut idő? Azt sem lehet elfogadni, hogy egyik állami gazdaságunk egyik napról a másikkra lemondja 600 egyetemista munkáját. Milyen lehetett ott a munkaszervezés, de a munkafegyelm is, ahol a főiskolások egy hét alatt 91 forintot kerestek?

Miért éleztem ki ezeket a példákat a hibák közül? Azért mert a diákmunka két irányú dolog. Csak egyik oldala — nagyon fontos oldala — a gazdasági haszon. A másik a munkárevelés, és munkára nevelni csak értelmese, hasznos tevékenységgel lehet. A diákok a munka során találkozhatnak munkásokkal, a parasztemberekkel. Itt szerzhetnek élményt munkafegyelméről, üzem- és munkaszervezéséről, munkaközből, a társadalmi tulajdon, vagy közös vagyon megbecsüléséről.

MEGEDZI életüket, tudatukat formálja a munka. Hogy milyen módon, abban a felelősség közös. A pártszervek, a munkahelyi vezetők, a KISZ-szervezetek. Ezt a felelősséget érezve kell hívni és várni a diákokat dolgozni nyáron és ősszel, az év minden szakában. A diákelet — múlt állapot, de már itt eldől, hogy ki hogyan tanul meg dolgozni, hogyan becsüli meg mások munkáját.

Bódi György

Árhullám, belvíz

Jelentés Szegedről

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságtól kapott tájékoztatás szerint a Tiszán végigvonuló árhullám Csongrádnál és Mindszentnél tegnap 12 centiméterrel növelte a folyó vízszintjét. Így pénteken a reggeli órákban Csongrádnál 861, Mindszentnél 869 centimétert mutattak a vízmércék. Szegednél tegnap 13 centiméterrel nőtt a folyó vízszintje: reggel 811 centimétert mértek. A Maroson végigvonuló kisebb árhullám tegnap 330 centiméteres vízállással tetőzött Makónál.

A már napokkal ezelőtt feltelepített éjjel-nappali

figyelőszolgálat keretében 780 vízügyi dolgozó őrzi, figyeli a gátakat. Az 1970-es árvíz után megerősített töltések mindenütt állják a megterhelést, buzgár eddig sehol nem keletkezett. Az ATIVIZIG szakemberei — az esetleges hullámvérsek ellen — polietilén-fóliákat és rőzsekötegeket kényszerítettek el a töltések mentén.

Csongrád megyében jelenleg közel 20 ezer hektárt borít a belvíz. Az éjjelnappal dolgozó átemelő szivattyúk másodpercenként 42 köbméter vizet juttatnak a folyókba.